

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

NEGYEDIK SZEKCIÓ

BALOGH kontra MAGYARORSZÁG
(36630/11 sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2016. február 9.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Balogh kontra Magyarország ügyben

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Negyedik Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Nona Tsotsoria, *Elnök*,

Krzysztof Wojtyczek,

Gabriele Kucsko-Stadlmayer, *bírák*,

és Fatos Aracı, *Szekció Hivatalvezető*,

2016. január 19-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően

az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (36630/11. sz.), melyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Balogh Zsolt („a kérelmező”) 2011. június 8-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Timár Cs. Pécssett praktizáló ügyvéd képviselte. A magyar kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. képviselte az Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2015. március 4-én a kérelem közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1971-ben született és Pécssett él. Ügyvédként dolgozott.

5. 2006. január 22-én K. I. feljelentést tett a kérelmező ellen kiskorú ellen elkövetett erőszak miatt.

6. Az ügyirat szerint 2006. augusztus 7-én büntetőeljárás indult a kérelmező ellen.

7. 2007. március 5-én a Főügyész vádiratot nyújtott be.

8. A büntetőeljárás következményeként 2007. július 3-án a Komárom-Esztergom Megyei Ügyvédi kamara felfüggesztette a kérelmezőt ügyvédi hivatásának gyakorlásában.

9. 2008. szeptember 25-én a kérelmezőt a Pécsi Törvényszék kiskorú ellen elkövetett erőszak büntetében bűnösnek találta és egy év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását két évre felfüggesztették. A kérelmező az ítélet ellen fellebbezést nyújtott be.

10. 2010. február 10-én a Baranya Megyei Bíróság az ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság számára az ügy felülvizsgálatát rendelte el.

11. Az ezt követő eljárás során 2010. július 2-án a Pécsi Törvényszék a kérelmezőt bizonyítékok hiányában felmentette. A kérelmező a döntés ellen bűncselekmény hiányára hivatkozva fellebbezett.

12. Végül, 2010. december elején a kérelmező visszavonta a fellebbezést. Érvelése szerint több megbízást is kaphatott volna ügyfelektől, ha ez idő alatt ügyvédként működhetett volna, így a kérelmező döntése, hogy megszünteti a büntetőeljárást hivatásának minél előbbi folytatása végett.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

13. A kérelmező panaszolta, hogy a per hossza összeegyeztethetetlen az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével.

14. A Kormány vitatja a panaszt.

15. A figyelembe veendő időszak 2006. augusztus 7-én kezdődött és 2010. december 1-jén végződött. Ilyen módon két bírósági szinten több mint 4 évig, 3 hónapig és 24 napig tartott.

16. Az eljárás hossza miatt a panaszt elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

17. Az összes benyújtott anyag, valamint a Bíróság esetjogának vizsgálatát követően a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének (lásd *Gazsó kontra Magyarország*, 48322/12 sz. 17. bekezdés, 2015. július 16).

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

18. Az Egyezmény 41. cikkére hivatkozva a kérelmező 17 800 000 magyar forint (60 000 euró (EUR)) összegű vagyoni és 15 000 000 magyar forint (EUR 50 000) nem vagyoni kártérítést kért.

19. A Kormány túlzottnak találta a kérelmező igényét.

20. A Bíróság nem talál okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért a követelés e részét elutasítja. Nem vagyoni kár tekintetében azonban a Bíróság 1500 eurót ítél meg a kérelmező számára.

21. A kérelmező további 500 000 magyar forintot (1700 euró) követelt a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

22. A Kormány túlzottnak találta a kérelmező igényét.

23. A Bíróság a birtokában lévő dokumentumokra és esetjogára figyelemmel e címen 1000 euró megítélését tartja ésszerűnek a Bíróság előtt felmerült költségek fedezetére.

24. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt;
2. *Megállapítja*, hogy az eljárás elhúzódása miatt megsértették az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik: az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetési átváltási árfolyam alkalmazásával:
 - (i) a kérelmező nem vagyoni kárának megtérítéseként 1500 eurót (ezeröttszáz euró) és az ezen összeget esetlegesen terhelő adók összegét;
 - (ii) a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére 1000 eurót (ezer euró) és az ezen összeget esetlegesen terhelő adók összegét kell kifizetnie;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális hitelkamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmezők igazságos elégtétellel kapcsolatos további követeléseit egyhangúlag *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2016. február 9-én a Bíróság eljárási szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Fatoş Aracı
hivatalvezető

Nona Tsotsoria
elnök

